

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5Pc/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6622203434
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Šupenová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6622203434.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Luciou Šupenovou vo veci navrhovateľa a povinného z výživného - otca plnoletého dieťaťa: W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: L., štátny občan SR, proti oprávnenej z platenia výživného - plnoleté dieťa: N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: S., štátna občianka SR, o návrhu o zrušenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e vyživovaciu povinnosť navrhovateľa W. nar. XX.XX.XXXX voči plnoletému dieťaťu N., nar. XX.XX.XXXX určenú rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, č.k. 9P/27/2011-33 zo dňa 05.03.2012 vo výške 100,-Eur, počnúc dňom 17.11.2022.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ sa svojim návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 05.09.2022, domáhal zrušenia platenia výživného, ktoré určil Okresný súd Rimavská Sobota Rozsudkom č.k. 9P/27/2011-33 zo dňa 05.03.2012 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, č.k. 14CoP/56/2012-56, zo dňa 29.05.2012, nakoľko ukončila štúdium na strednej škole a je plnoletá. (č.l. 1 spisu)

2. K uvedenému návrhu plnoleté dieťa - oprávnená z výživného doručila tunajšiemu súdu svoje písomné vyjadrenie dňa 21.11.2022, ktoré odôvodnila tým, že jej otec prestal platiť výživné, už je tomu tretí mesiac. Na základe toho sa chystá podať naňho trestné oznámenie na políciu v S. nakoľko rozsudok stále platí a jeho povinnosť nezankla. Momentálne je vedená ako študentka na škole, nie je evidovaná na úrade práce a nie je ani zamestnaná. Živí ju jej matka. Otec sa za celé obdobie o ňu vôbec nezaujímal, nezaujíma ho ako sa má, ako jej ide škola, či niečo nepotrebuje, a či vôbec žije. Keď ukončí štúdium bude si intenzívne hľadať zamestnanie, aby si skôr vedela na seba zarobiť. Momentálne nesúhlasí so zrušením výživného.

3. Dňa 20.01.2023 doručila oprávnená z výživného doklady o ukončení štúdia k 17.11.2023, nakoľko má záujem si nájsť zamestnanie, je evidovaná na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Momentálne nemá žiadny príjem a aktívne si hľadá zamestnanie, doposiaľ sa jej to nepodarilo. Plne je závislá od výživného od svojho otca, chce si nájsť vlastnú prácu a mať vlastný príjem. (č.l. 74 spisu)

4. Z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 4CoP/56/2012-56 zo dňa 29.05.2012 má súd za preukázané, že potvrdil rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, č.k. 9P/27/2011-33 zo dňa 05.03.2011 vo výroku o výživnom na maloleté dieťa tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 1.000,-Sk na sumu 100,-Eur mesačne, ktorú bol povinný platiť ešte v tom čase otec pre maloleté dieťa do konca toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky, počnúc dňom 01.08.2011. (č.l. 2-7 spisu)

5. Z odpovede ÚPSVaR RS zo dňa 16.09.2022 má súd za preukázané, že oprávnená z výživného nikdy nepoberala dávku v hmotnej núdzi, náhradné výživné, štátne sociálne dávky, ani príspevok na opatrovanie a o tieto príspevky ani nepožiadala. (č.l. 18 spisu)

6. Zo správy ÚPSVaR RS zo dňa 19.09.2022 má súd za preukázané, že oprávnená z výživného nebola a nie je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. (č.l. 19 spisu)

7. Z odpovede ÚPSVaR RS zo dňa 20.09.2022 má súd za preukázané, že oprávnená z výživného nepoberá peňažný príspevok na kompenzáciu, ani v súčasnosti nebolo začaté vo veci posúdenia nároku na peňažný príspevok na kompenzáciu. (č.l. 24 spisu)

8. Z odpovede ÚPSVaR LC zo dňa 11.01.2023 má súd za preukázané, že povinný z výživného nie je príjemcom pomoci hmotnej núdzi, ani štátnych sociálnych dávok a do dňa podania odpovede si nepodal žiadosť o ich výplatu. (č.l. 60 spisu)

9. Zo správy ÚPSVaR LC zo dňa 12.01.2023 má súd za preukázané, že povinný z výživného nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, posledná jeho evidencia bola od 17.03.2020 do 17.05.2020. (č.l. 65 spisu)

10. Z lustrácie v evidencii vozidiel ORPZ RS, ODI má súd za preukázané, že oprávnená z výživného nie je držiteľom, ani vlastníkom motorového a ani prípojného vozidla. (č.l. 69 spisu)

11. Z lustrácie v evidencii vozidiel ORPZ LC, ODI Poltár má súd za preukázané, že povinný z výživného je vlastníkom osobného motorového vozidla továrenskej značky Peugeot 206, v premávke od 01.04.2022. (č.l. 71-72 spisu)

12. Z oznámenia o zanechaní štúdia Spojenou školou v W. zo dňa 16.11.2022 má súd za preukázané, že riaditeľ tejto školy súhlasil so zanechaním štúdia oprávnenou z výživného. Udelený súhlas jej bol daný na základe jej žiadosti zo dňa 15.11.2022. Jej štúdium považujú za zanechané dňom 17.11.2022. (č.l. 75 spisu)

13. Z oznámenia ÚPSVaR RS zo dňa 24.11.2022 o zaradení občana do evidencie uchádzačov o zamestnanie má súd za preukázané, že oprávnená z výživného bola zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie odo dňa 17.11.2022. (č.l. 76 spisu)

14. Z lustrácie voľných pracovných miest zo dňa 10.03.2023 má súd za preukázané, že ich je celkovo 5 432, ide o voľné pracovné miesta v rámci celého územia SR vhodné pre stredoškóľakov bez maturity, ako sú napr. čašníčka, výrobný pracovník, predavačka, upratovačka. (úzky výber v spise č.l. 82-92 spisu)

15. Podľa § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZoR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

16. Podľa § 65 ods. 3 ZoR, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

17. Podľa § 75 ods. 1, ods. 2 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Podľa § 76 ods. 1 ZoR, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

19. Podľa § 155 Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), konanie vo veciach výživného plnoletých osôb sa začína len na návrh.

20. Podľa § 156 CMP, účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

21. Podľa názoru súdu oprávnená z výživného ukončila prípravu na budúce povolanie ku dňu 17.11.2022, kedy sa sama rozhodla o zanechaní štúdia. Zaevidovala sa na úrade práce od 17.11.2022 a preto tak z pohľadu nielen Zákona o rodine, ale aj Zákona o sociálnom zabezpečení, nie je nezaopatreným dieťaťom.

22. V zmysle § 9 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení č. 461/2003 Z.z., je nezaopatreným dieťaťom dieťa:

a/ do skončenia povinnej školskej dochádzky

b/ po skončení povinnej školskej dochádzky, najdlhšie do dovŕšenia 26 rokov veku, ak

1. sústavne sa pripravuje na povolanie

2. pre chorobu a stav, ktoré si vyžadujú osobitnú starostlivosť podľa prílohy č. 2, sa nemôže sústavne pripravovať na povolanie, alebo nemôže vykonávať zárobkovú činnosť, alebo

3. pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je neschopné sa sústavne pripravovať na povolanie, alebo je neschopné vykonávať zárobkovú činnosť.

23. Podľa § 10 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení č. 461/2003 Z.z., sústavná príprava na povolanie je štúdiom na strednej škole po skončení povinnej školskej dochádzky, alebo štúdiom na vysokej škole do získania vysokoškolského vzdelania druhého stupňa.

24. Trvanie vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je podľa § 62 ods. 1 ZoR limitované do času, kedy je dieťa schopné sa samo živiť. Schopnosť dieťaťa samo sa živiť je nutné definovať tak, že touto je pri zohľadnení realizácie práva podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy SR, t.j. po absolvovaní prípravy na budúce povolanie, nadobudnutie schopnosti dieťaťa vlastnou prácou si zabezpečovať prostriedky na krytie jeho životných potrieb. Časový okamih nadobudnutia schopnosti živiť sa dieťaťom nie je možné spájať s dosiahnutím určitého veku, napr. plnoletosti (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR sp.zn. 5Cz 19/67 zo dňa 06.05.1967, publikované pod R 100/67), ani s vekovou hranicou 25 rokov, do kedy môže byť dieťa posudzované ako nezaopatrené dieťa podľa § 3 Zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na

dieťa a o zmene a doplnení Zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, resp. do ktorého veku môže byť dieťa spoločne posudzované s rodičmi pre posúdenie nároku na dávku v hmotnej núdzi podľa Zákona č. 417/2013 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov

(inak by dieťa, ktoré riadne pokračuje v príprave na budúce povolanie štúdiom na vysokej škole po nadobudnutí veku 25 rokov života nemalo už právo na výživu od rodičov, čo výkladovo nemožno pripustiť). Aj keď teda dosiahne dieťa plnoletosť (či iný vyšší vek), avšak sa ďalej pripravuje na budúce povolanie štúdiom, príp. ďalším štúdiom, nie je zásadne ešte schopné samo sa živiť. Pokiaľ dieťa úspešne ukončí svoju prípravu na budúce povolanie a nepokračuje v tejto ďalším štúdiom, je možné zásadne vychádzať z toho, že týmto získalo aj potenciál (schopnosť) samo sa živiť. Pokiaľ tak ZoR v § 62 ods. 1 hovorí o „schopnosti“ dieťaťa živiť sa samé (a nie o schopnosti a súčasne aj možnosti, ako tieto pojmy kumulatívne používa ZoR v iných ustanoveniach), je možné aj v prípade, že sa dieťaťu nepodarí následne hneď po ukončení štúdia (prípravy na budúce povolanie) zamestnať (či už zo subjektívnych alebo objektívnych dôvodov), vychádzať z toho, že schopnosť samo sa živiť nadobudlo a vyživovacia povinnosť rodiča k nemu zanikla. Podľa názoru súdu na uvedenom závere nemôže nič meniť ani konkrétne nastavenie systému sociálnych dávok, keďže toto nastavenie schopnosť dieťaťa samo sa živiť, ako bola táto vyššie definovaná, nemôže nijakým spôsobom ovplyvniť. Súd ešte raz zdôrazňuje schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Ako okolnosť, keď trvá vyživovacia povinnosť rodičov (odôvodnená úlohou rodiča viesť dieťa k získaniu vzdelania, a tým

potrebných predpokladov na sebarealizáciu), sa tradične akceptuje štúdium. Aplikčná prax v súvislosti s touto otázkou vyvodila záver, že pre nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť sú dané podmienky ukončením jedného štúdia toho istého stupňa (pojem sústavná príprava na povolanie si pre svoje potreby definujú viaceré zákony, čo môže byť pre súd určitým návodom). Vo všeobecnosti sa vychádza z definitívneho získania predpokladov na výkon povolania, pričom vždy je potrebné prihliadnuť na individuálne okolnosti každého prípadu. Na jednej strane treba zohľadniť záujem dieťaťa vo vzťahu k jeho schopnostiam a danostiam, aby získalo vhodné predpoklady na svoje lepšie uplatnenie, na druhej strane je oprávnená požiadavka včasnej realizácie uvedených daností, aby nedochádzalo k zneužívaniu rodičovskej vyživovacej povinnosti len z dôvodu negatívneho postoja dieťaťa k práci.

25. Teleologický výklad § 62 ods. 1 ZoR je zásadne postavený na myšlienke človeka plne zodpovedného za svoj osud. Od okamihu nadobudnutia schopnosti samé sa živiť má dieťa svoje príjmové pomery objektívne vo svojich rukách, je „strojom svojho šťastia“. Záleží spravidla len na ňom (na jeho usilovnosti), v akých majetkových pomeroch bude žiť, pokiaľ v tomto ohľade nebude aktívne, negatívne dôsledky si poniesie samé dieťa. Zmyslom a účelom je, že pokiaľ je dieťa už objektívne schopné si samé svoje potreby uspokojovať, bolo by nespravodlivé pričítať jeho eventuálnu pasivitu v tejto sfére na ťarchu jeho rodičov v tom zmysle, že by rodičia boli povinní naďalej svoje dieťa živiť (nález Ústavného súdu ČR zo dňa 13. marca 2013, sp.zn. I.ÚS 2306/12).

26. Vykonaným dokazovaním má súd za preukázané, že v danom prípade došlo na strane oprávneného plnoletého dieťaťa k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zrušenie vyživovacej povinnosti zo strany navrhovateľa. Za podstatnú zmenu pomerov a schopnosti dieťaťa sa živiť v tomto prípade súd vzhladol zanechanie štúdia oprávnenou z výživného ku dňu 17.11.2022 na základe jej žiadosti zo dňa 15.11.2022 a jej zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie ku dňu 17.11.2022. Na strane plnoletého dieťaťa neboli preukázané žiadne objektívne okolnosti (choroba, postihnutie, ďalšie intenzívne denné štúdium alebo iné), ktoré by odôvodňovali, aby povinný otec aj naďalej platil výživné. Evidencia dieťaťa na úrade práce ako nezamestnaného nie je dôvodom pre platenie výživného, keďže ide o subjektívne rozhodnutie dieťaťa, akým spôsobom života bude žiť po ukončení stredoškolského štúdia, kedy sa už intenzívne nepripravuje na svoje budúce povolanie. Ak plnoletému dieťaťu rodič aj v období, kedy je schopné sa samé živiť platí výživné, jeho platby sú založené na dobrovoľnosti. V prípade, ak rodič odmieta platiť výživné dobrovoľne, nemožno ho k tomu nútiť, pretože zákon mu takúto povinnosť neukladá. Súd kladie akcent na to, že je na rozhodnutí plnoletého dieťaťa, či bude po skončení štúdia „brigádovať“, bude zamestnané, začne podnikáť alebo sa zaeviduje ako nezamestnané, jeho zákonné právo na výživné mu zanikne.

Inak povedané, povinnosť rodičov živiť svoje dieťa netrvá, ak dieťa už ukončilo prípravu na povolanie, má primeraný zdravotný stav, existujú preň pracovné príležitosti, avšak dieťa napriek tomu nepracuje. Pracovnými príležitosťami nie sú len pracovné ponuky v odbore, ktoré dieťa vyštudovalo, ale akékoľvek pracovné ponuky primerané veku a zdravotnému stavu dieťaťa. Taktiež treba brať do úvahy aj skutočnosť, že do práce môže dieťa aj dochádzať, príp. môže dočasne bývať mimo domova.

27. V zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Uvedené deklaruje, že vyživovacia povinnosť vzniká zo zákona, nie je na to potrebné výslovné rozhodnutie súdu. Podľa názoru súdu takýmto istým spôsobom (zo zákona) vyživovacia povinnosť aj zaniká. Z dôvodu právnej istoty však spravidla sa strany sporu dožadujú vyslovenia dátumu vzniku alebo zániku vyživovacej povinnosti v rozhodnutí súdu. Ustanovenie § 78 Zákona o rodine rešpektuje dispozičný princíp a princíp oficiality. Pre zmenu alebo zrušenie rozhodnutia o vyživovacej povinnosti voči plnoletému sa vyžaduje aktivita (ide výlučne o návrhové konanie) zo strany povinných osôb. Pri maloletom dieťati je možná zmena aj v konaní začatom bez návrhu. Pokiaľ teda nie je uvedené priamo v Zákone o rodine, že výživné je možné zrušiť len od podania návrhu (najskôr týmto dňom), je potrebné vychádzať zo všeobecného predpisu, a to § 231 CSP, v ktorom je uvedené, že rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky, možno na základe žaloby zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, kedy nastala podstatná zmena pomerov (nie od podania návrhu). Pokiaľ teda nastala zmena pomerov aj pred podaním návrhu na zrušenie výživného, za rozhodujúci čas zániku vyživovacej povinnosti by mala byť posudzovaná nastalá zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu predchádzajúceho rozhodnutia alebo dohody. Pokiaľ sa týka podmienky zániku vyživovacej povinnosti, zaevidovanie sa na úrade práce

plnoletým dieťaťom dňa 17.11.2022, ako aj súhlasom riaditeľa strednej školy o zanechaní štúdia ku dňu 17.11.2022 na návrh plnoletého dieťaťa zo dňa 15.11.2022, je splnením takejto podmienky. V tomto prípade zanechaním štúdia II. nadstavbového štúdia mala plnoletá možnosť začať pracovať. Plnoletá nijakým spôsobom nepreukázala, že by nemohla vykonávať prácu v odbore, v ktorom ukončila svoje stredoškolské vzdelanie na území celého Slovenska (nielen v okolí S., alebo niekde inde).

Súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV.ÚS 473/2012 zo dňa 18.09.2012, kde Ústavný súd SR riešil podobnú vec, pričom poukázal na vzájomný vzťah vtedy účinného § 163 ods. 1 OSP (bol nahradený § 231 CSP a § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 ZoR. Ústavný súd konštatoval, že § 163 ods. 1 OSP vymedzuje okamih, od ktorého pri absencii osobitnej právnej úpravy možno zmeniť rozhodnutie súdu v dôsledku zmeny pomerov. Výklad § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 ZoR pripúšťa aj takú interpretačnú alternatívu, že § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 ZoR obsahujú osobitnú úpravu doby, na ktorú možno uplatniť zmenu pôvodného rozhodnutia v prípade, ak sa navrhuje zrušenie, prípadne zníženie vyživovacej povinnosti. Z uvedeného potom vyplýva, že právna úprava, ktorá danú situáciu upravuje, je obsiahnutá v § 231CSP (§ 136 ods. 1 OSP za jeho účinnosti). Rovnaký záver vyplýva tiež z uznesenia Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 1146/07 zo dňa 07.06.2007.

28. Podľa § 231 CSP, rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno na základe žaloby zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď nastala podstatná zmena pomerov.

29. Na záver súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním má za preukázané, že došlo k zmene pomerov na strane plnoletej, ktorá zanechala II. nadstavbové štúdium na Spojenej škole v Poltári a je schopná samostatne sa živiť, je schopná zamestnať sa a schopná vykonávať prácu, čím zanikli hmotnoprávne podmienky pre plnenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči nej v zmysle § 62 Zákona o rodine. Návrh o zrušení vyživovacej povinnosti navrhovateľa bol preto podaný dôvodne, nakoľko len samotným naplnením hmotnoprávnych podmienok pre zánik vyživovacej povinnosti právna povinnosť určená rozhodnutím súdu nezaniká. Z vyššie uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku, pričom zrušil súdom určenú vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči plnoletej dcére ku dňu 17.11.2022.

30. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. V mimosporovom konaní, a teda aj v konaní vo veciach výživného plnoletých osôb, súd rozhoduje o nároku na náhradu trov konania iba na návrh, pričom platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (§52 CMP). Nakoľko takýto návrh nebol podaný, súdu neostávalo nič iné, iba rozhodnúť, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Civilný mimosporový poriadok v zásade iný výrok o trovách konania nepripúšťa. Z tejto zásady existujú zákonné výnimky, ktoré sa však nevzťahujú na daný prípad.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec. Odvolanie môže podať účastník, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd Banská Bystrica.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 358 Civilného sporového poriadku, odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne, alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku, odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 Civilného mimosporového poriadku, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 Civilného mimosporového poriadku, zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Podľa § 44 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak účastník konania nesplní povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený účastník môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 376 Civilného mimosporového poriadku ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) prikázaním pohľadávky,
- c) predajom hnutelných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.